

denne Sal, men siden den Tid har han hængt tilstrækkeligt længe i Bur hos en gammel Dame ved Stranden og erhvervet sig en hel Mængde dannede Udtryk, som han kan aflevere under almindeligt Bifald fra alle pæne Mænd af Regeringspartiet.

I den Tale, det ærede Medlem forleden Dag holdt om de nye Skatter, opstillede han ikke blot en, men en hel Række Skatte-teorier til Begrundelse for sit Standpunkt, og de vare alle, synes jeg, lige mærkværdige. Først var der Teorien om, at man ved Skattepaaligning skulde tage fornødent Hensyn til, hvem det er, der bærer Landets Kultur, og at man maatte behandle disse kulturbærende Elementer med den største Varsomhed. Det ærede Medlem mente, at herhjemme bæres Landets Kultur af de Klasser af Befolkningen, som have en Indtægt af mellem 3,000 og 15,000 Kr., og jeg antager, han betragter sig selv som Blomsten af denne Kultur. Det er efter det ærede Medlems Opfattelse denne Del af Befolkningen, altsaa de højere Lag af Middelstanden, Hovedmassen af Bourgeoisiet, the middle class for at bruge det engelske Udtryk, der køber Bøger, gaar i Teatret, kort sagt, bærer Landets Kultur, og hvem vi derfor ogsaa ved Skatteudskrivningen bør behandle med den størst mulige Lemfældighed.

Jeg tror nu, at det er et farligt Tankeeksperiment at udnævne netop dette Lag af Befolkningen til Kulturbærere, dette Folkeelement, hvor Grossereren er den mest fremtrædende Type. Det er vist Georg Brandes, der siger — jeg har ikke Citatet ved Haanden, men jeg tror, jeg nogenlunde husker Indholdet —, at Bourgeoisiets stadig fremadskridende Mangel paa Kultur er rent ud forfærdende, og han har utvivlsomt Ret deri. Det er muligt, at det er i disse Kredse af Befolkningen, at der købes forholdsvis flest Bøger, hvad det ikke betyder, at Underklasserne ikke have samme Lyst til at sysle med Litteratur, men blot, at Underklasserne ikke have Raad, Evne og Fritid dertil. Men selv om der maaske i dette Lag købes flest Bøger, er det et stort Spørgsmaal, om det er de bedste Bøger, der købes. Ser man et Øjeblik paa den Litteratur, som er moderne indenfor det danske Bourgeois, faar man et alt andet end flatterende Billede af den Smag, der hersker der. Det er ogsaa muligt, at det er Grossererne, der købe de fineste og dyreste Billetter i Teatret, men at det skulde være det bedste Publikum i Teatret, er en helt anden Sag. Jeg henstiller til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds at læse en Tale, som sidste Aar

under Debatten om Forlystelsesskatten blev holdt af hans nære Meningsfælle, det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen). Det nævnte ærede Medlem talte under Debatten om Forlystelsesskatten om det Publikum, der sidder paa de fine Pladser i Teatret. Han sagde, at for „de Herrer og Damer, som almindeligvis sidde der, er Teatret kun en Luksus, en Fornødenhed af samme Art som Selskaber og Toiletter.” Og det samme ærede Medlem skildrede videre, hvordan „længst tilbage og øverst oppe sidder Teatrets bedste Publikum, de, der ikke søge Teatret for at ses og for at sladre, de, som have købt en Teaterbillet med et Afsavn, de, for hvem Kunstens hellige Magt har aabenbaret sig.” Hvor helt anderledes sikkert og rigtigt bedømmer ikke det ærede Medlem fra Fredensborg Bourgeoisiets Kulturstandpunkt. Nej, der er heldigvis andre og sundere Kilder til Kultur herhjemme end dem, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds nævned. Jeg tror, det er Arbejderne og Husmandsklassen, der bære Fremtidens Kultur herhjemme, og skulle vi anlægge Hensynet til den aandelige Kultur paa vor Skattelovgivning, maa alle Bestræbelser gaa ud paa at lette Byrderne netop for den arbejdende, ubemidlede Befolkning. Jo mere vi højne dens Stilling ved en Formindskelse af dens Skatter og paa anden Maade, des mere bidrage vi til at sætte den i Stand til at følge sin Kulturtrang, til at udvikle sig i intellektuel Henseende og til at bane Vejen for et paa en Gang højere og bredere Kulturliv end det, de have haft endnu, og des mere bidrage vi til at udvikle Landets nutidige og fremtidige Kultur. I den Forstand er efter min Opfattelse enhver Skat, der overvejende hviler paa den ubemidlede Del af Befolkningen, ikke blot udbytterisk, men kulturfjendsk af Væsen.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vil for enhver Pris, at Bourgeoisiet skal skaanes, thi, som han siger, „man kan dog ikke paastaa, at en Mand med en Indtægt af 10,000 Kr. har 16 Gange saa stor Skatteevne som en Mand med en Indtægt af 1,000 Kr.“ Det er en Paastand af den Beskaffenhed, at jeg ikke skal diskutere den. Jeg diskuterer ikke Paastande, der for mig staa som ganske urimelige, og jeg tvivler om, at der er et eneste Medlem her i Salen, selv af det Parti, som det ærede Medlem stod som Ordfører for, der har Mod til at stille sig op Side om Side med ham og vedkende sig denne Tankegang. Det ærede Medlem har aabenbart ogsaa haft Følelsen af, at det gik ikke med den Argumentation, at det var noget